

[Krag.]

overlade den højtærede Regering at anvende, hvad den i saa Henseende maatte foretrække, og jeg kan kun sige for mit Partis Vedkommende, at i Gennemførelsen af dette Lovforslag i uændret Skikkelse kan vi ikke deltage.

Formanden: Det ærede Medlems Udtalelse om, at Arbejdsmaaden i Rigsdagen forud for Paasken var ganske utilbørlig, kan jeg ikke lade passere. Jeg finder, at Forhandlingsmaaden var ganske forsvarlig.

Christmas Møller: Jeg tror ikke, den højtærede Regering paa nogen optænkelig Maade kunde have dokumenteret sin Evneløshed overfor Tidens Vanskeligheder tydeligere end ved Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg var for et Par Dage siden til et Møde med en af den højtærede Regerings alleregentligste Partifæller, den socialdemokratiske Folketingskandidat i Frederiksværk-Kredsen. Og jeg tør jo ikke sige, at han havde saa forfærdelig meget at skulle sige, men een Ting var han i alt Fald sikker paa, og det var, at denne Regering fremsatte ikke Paredeforslag; man kunde sige meget om den, men Paredeforslag kom ikke fra Regeringens Side. Og saa kommer den højtærede Regering med et Lovforslag som dette, som paa en Maade, som, om jeg saa maa sige, overgaar al Forstand, knytter en Række Spørgsmaal sammen, som ikke har det fjerneste med hinanden at gøre!

Hvis man skulde karakterisere dette Forslag, tror jeg ikke, man kunde gøre det bedre end ved et Citat af den højtærede Formand. Den højtærede Formand sagde under Behandling af Lovforslaget om Socialreformen til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen — jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere Formandens Ord:

„Overfor slige Udtalelser af det ærede Medlem er der efter min Mening kun eet passende Svar, men da det vilde medføre Paatale af den højtærede Formand, skal jeg undlade at fremsætte dette Svar. Ethvert Medlem vil selv kunne gætte sig til det.“

Ja, med en ganske let Omskrivning af disse Ord kunde man karakterisere Lovforslaget.

Jeg vil gerne, inden jeg gaar over til Lovforslagets enkelte Bestemmelser, gøre

et Par Bemærkninger om et Spørgsmaal, som har være fremme her, og hvorom jeg selvfølgelig, efter at den højtærede Formand har afgjort, at Tempoet inden Paaske var rigtigt, i øvrigt ikke skal sige noget udover dette, at der ingen Tvivl kan være om, at Tempoet inden Paaske betød, at Rigsdagen skulde hjemsendes til Paaske. Ganske vist har jeg nok set, at den højtærede Statsminister har været i Aarhus og talt til de unge Socialdemokrater, og at Statsministeren dér sagde — jeg beder ogsaa om Tilladelse til dette Citat —:

„Man ventede Rigsdagen hjemsendt for at kunne skyde Ansvaret fra sig, men saaledes blev det ikke.“

Man kunde næsten forstaa dette saaledes, at det var det højtærede Venstreparti og mit eget Parti, som gerne vilde have Rigsdagen hjemsendt, men at saadan blev det ikke. Nej, for vi havde en Statsminister, som sandelig sagde: Rigsdagen skal blive inde. Landstinget skal gøre sin Pligt! En Række Sager er oversendt til Landstinget, hed det videre, og det vil være rimeligt, at Befolkningen faar Kundskab om Landstingsflertallets Holdning overfor disse Sager.

Der var ikke Spor af Tale om en Gave til Kommuner, der har hjulpet arbejdsløse. Jeg ved ikke, om den højtærede Statsminister paa det Tidspunkt vidste, hvor Ryde Aa vander Engene; men jeg ved i hvert Fald, at det har været Statsministerens Hensigt, at Rigsdagen skulde sendes hjem inden Paaske, thi ellers var der overhovedet ingen Mening i den Forhandling, den højtærede Statsminister havde med Partifor mændene.

Jeg vil sige til den højtærede Statsminister: Man plejer ikke at tale saaledes, som den højtærede Statsminister har gjort. Den Maade, hvorpaa Statsministeren har søgt overfor Offentligheden at give til Kende, at han i Virkeligheden har draget Omsorg for, at Rigsdagen ikke blev hjemsendt, naar man ved, hvad der er gaaet forud, ved, hvorledes Regeringen, i det Øjeblik Landstingets Formand havde sagt om et Par Spørgsmaal, at de kunde blive gennemført, vilde have søgt at forcere Arbejdet igennem, denne Stilling fra den højtærede Statsministers Side kan ogsaa kun karakteriseres paa en Maade, som man ikke maa gøre det her i dette Ting.